

NEKROLOG

■ **Verner Dalskov**, tidligere borgmester i Odense, er død, 85 år.

Om det var i kolonihaveforeningen eller hos Mærsk, der skulle klippes en rød snor, så var Verner Dalskov den samme.

Måske derfor vandt han så megen respekt som borgmester. Det røde skæg, der endte hvidt, var ikke sådan at trække rundt med.

Han kom fra Allested-Vejle på Midtfyn, hvor han efter skoletiden måtte slide i det hos bønderne, inden han blev rørlægger, og senere konsulent hos Arbejdsformidlingen i Odense.

Her blev han tillidsmand og havde også meldt sig ind i DSU, Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, hvor han blev formand.

Midt i 1960'erne sad han i byrådet i en periode og kom ind igen i 1972, hvor langt mere erfarne politikere med borgmester Holger Larsen i spidsen fyldt godt.

Det var derfor langt fra en formssag, da Verner Dalskov blev borgmester i 1973. Kendt i partiet, men af få udenfor, og han var ikke førstevalget hos mange partikammerater i toppen.

Man taler bagefter om, at det var ungdommen i partiet, der fik Verner Dalskov kørt i stilling.

Ikke noget dårligt valg. Han bevarede borgmesterposten de næste 20 år og kunne aflevere borgmesterkæden til Anker Boye i 1993.

En stemmesluger udviklede Dalskov sig til, og en forhandlingens mand, der fiflede sig frem til forlig, men altså også kunne kalde partikammerater til "samta-

le" på borgmesterkontoret, hvor kun den ene part sagde noget. Hvis dét var nødvendigt.

Der var bråvallaslag med borgerlige ledere som Venstres Paarup-høvding Lennart Larson - de to endte for øvrigt som venner - og dramatiske valgaftener, hvor en radikal, Uffe Larsen, afgjorde borgmestervalget ved at vælge rød side.

Han var aldrig i tvivl om socialdemokratiske værdier som at gøre sin pligt og derefter kræve sin ret, og hans hjerte bankede for de svageste. De stærkere måtte i højere grad klare sig selv.

Verner Dalskov var mæt som borgmester, da han trak sig tilbage og for øvrigt foreslog Ruth Larsen som sin efterfølger. Det blev som bekendt Anker Boye.

Dalskov fik en retrætepost - troede han vist - som formand for Fynsværket, men det kom både til at handle om alternative energikilder og fusion med Elsam til et større selskab, inden han sagde farvel i 2000.

Det gav mere plads at arbejde med have og blomster hjemme i Fangel på den store grund, hvor han herskede ude og hustruen Hanne inde.

Et par timers avislæsning blev der pludselig tid til, og datteren og børnebørnene i Aarhus fik besøg.

De flyttede til Bellinge, hvor Hanne blev syg, og hendes mand passede hende, indtil hendes død.

De sidste år fik han Ruth som veninde, og han holdt sig i gang fysisk med tre gange ugentlig gymnastik og cykling i Bellinge.

Bisættelsen finder sted fra Kirkegårdskapellet på Heden i Odense lørdag den 9. september klokken 12.

[RAS]